

La finestra oberta

ELISABET ZOPPETTI

Tretze esportistes

Escrivia la companya Marian Sanchiz fa uns dies el gran exemple que ens havien donat els partíceps del Jocs dels Petits Estats a Malta. Els participants, totes i tots, dels Special Olympics de Berlín ens han tornat a emocionar. Tres ors, tres plates i tres bronzes és el balanç de la delegació del Principat als Jocs de la capital alemanya, però les autèntiques medalles són unes altres d'intangibles.

Una medalla pel director nacional de la federació esportiva, José Antonio Pérez, perquè tal i com va declarar, s'ha mostrat «molt satisfet» dels resultats assolits i per haver «completat els objectius que teníem que vam marxar d'Andorra il·lusionats». Una medalla pels sis entrenadors, el personal mèdic i els dos caps de delegació, que també són els guanyadors d'aquesta trobada olímpica.

Les disciplines esportives en les quals van participar són atletisme, natació, bàdminton, botxes, judo i gimnàstica rítmica. Però les altres disciplines en les quals hi van participar són el companyerisme, la solidaritat, l'altruisme, la il·lusió, l'esforç, el respecte...

Sense anar més enllà, tots som diversos, perquè tots els éssers humans som diferents. Cada persona té unes característiques particulars i això fa que ningú sigui com la resta i la convivència d'aquestes singularitats de cadascú conformen la diversitat, un desafiament constant, que fa que en cada moment ens haguem d'adaptar

el treball per ser més competitius. I la diversitat ha de ser un factor clau del nostre èxit en l'estratègia social.

Els nostres 13 esportistes han de fer molta més feina que la resta, han de lluitar més, han d'aprendre més, han de superar més obstacles i han de demostrar molt més que els altres ciutadans i ciutadanes fins on poden arribar. Sempre són un exemple a seguir per la seva perseverança i constància en el dia a dia, i en el seu esperit de superació que fan que tot això sigui possible.

Així, i a través de l'esport, es poden fomentar valors, com el companyerisme, l'esforç, el treball amb equip, el respecte, i altres que ens proporcionaran la possibilitat d'adquirir hàbits socials saludables.

L'esport l'hem de reconèixer com una experiència enriquidora que ens permet conèixer, comprendre i respectar persones amb capacitats diverses, a la vegada que ajuda a la integració, el respecte i l'acceptació de la persona amb diversitat funcional a la societat. El valor de l'esforç els ajudarà a ampliar al màxim les capacitats que porten dins per obtenir uns millors resultats. També els permetrà vèncer i superar els obstacles en

els diferents àmbits de la seva vida.

La inclusió és, juntament amb la cohesió social, un dels principis fonamentals de qualsevol societat. Això implica identificar les barres que dificulten la socialització i la participació de la societat i cercar-les, eliminar-les o minimitzar-les, i l'esport és un gran aliat perquè això sigui possible. La inclusió també crea nous marcs de convivència i genera noves complicitats que afavoreixen l'equitat i la cohesió social.

Quan reconeixem la diversitat l'estem convertint en un fet universal, i l'equitat i la igualtat d'oportunitats com a dret de totes les ciutadanes i ciutadans a rebre una atenció integral es converteix en una porta oberta a les expectatives d'èxit.

Aquest és el valuós instrument que tenim la ciutadania per afrontar un dels reptes de les societats del segle XXI: avançar, col·lectivament, en la igualtat de drets i oportunitats de totes les persones, sense discriminacions.

Aquestes són les medalles i l'èxit que ens han portat a Andorra des de Berlín els nostres 13 esportistes. ≡

Membre de la CPN de Progressistes-SDP